

קודם ומחנכים

הבחירה שלי.

השבוע התמודדתי עם דילמה מקצועית, ובחרתי לשתף אתכם איך פתרתי אותה... מעניין אותי אם הייתם במצב דומה ומה דעתכם על הפתרון שלי.

שני תלמידים שלי רבו מריבה קשה. בתקופות קודמות הם היו הולכים הביתה בסוף היום, נרגעים קצת ומקבלים פרספקטיבה, אבל כיאה לעידן הטכנולוגי שבו אנו חיים, המריבה הזאת המשיכה ברשת החברתית בקבוצות שונות. דברים מעליבים נכתבו והפצע גדל. הורים משני הצדדים טלפנו אליי וכל אחד תיאר את כאבו על ילדו הפרטי ואת הפגיעה הקשה שביצע הצד השני, ובמרום (או שלא) תבעו ענישה. לרגע הרגשתי כשופטת שבפניה עומדים סנגור וקטגור ועליי להכריע: מי פגע, מי נפגע, מי ישלם ומה המחיר... עמדה לא נוחה כלל. החלטתי "להתפטר" ממינוי השופטת המכובדת שנתנו לי ולחזור לתפקיד שבחרתי לעצמי: אשת חינוך. החלטתי כי אינני בוחרת צד, הרי מדובר בשני חברים שפשוט אינם יודעים לריב, אינם יודעים להתפייס, אבל יודעים להיות חברים. בחרתי לתת להם כלים לניהול מריבה, לטובת המריבה הנוכחית ולטובת אלו שיבואו בעתיד.

כל אחד רוצה חבר טוב. אם נדע לשמור על החברים הקרובים בשעת משבר, נרוויח מיומנות חשובה לחיים של פתרון קונפליקטים.

קודם ומחנכים

כלים לגישור

גישור כשמו כן הוא, נועד לייצר גשר בין שני צדדים שנמצאים בקונפליקט.

משהו שהיית רוצה
לעשות עם החבר,
מפגש, משחק, שיחת
התגברות על
המריבה.

פעולה

חשוב על זכרון
אחד שיש לך עם
החבר, משהו
מצחיק, משהו
חשוב, משהו
מהעבר הרחוק....

רגש

מחשבה אחת
שאתה חושב על
המריבה עם
החבר.

מחשבה

- בניהול שיחה על מריבה אפשר לנהל את השיח על ציר זמן עבר הווה עתיד. חשוב להשען על זכרונות טובים מהעבר כדי שנוכל להתקדם קדימה ולא להשאר במקום שמוביל לתקיעות: רק במה שקורה עכשיו, בכעס ובעלבון.
- כל תלמיד מקבל דף וממלא עם עצמו, מכינים אותו למפגש עם החבר, מפגש גישור שמלמד פתרון בעיות. כן רבתם ונפגעתם אך יש לזכור כי עם חבר טוב אפשר לפתור סכסוך ולהמשיך הלאה.
- במפגש המשותף כל אחד בוחר קלף, שאלה שהיה רוצה להתייחס אליה.

קודם ו מחנכים ו

חבר שלם/שלומית כהן אסיף
כל אחד צריך שיהיה לו חבר
חבר אחד לפחות.
חבר יותר מאח, יותר מאחות.
חבר כל הזמן כל הימים,
לא חבר לפעמים.
חבר שמקשיב שיודע לריב,
חבר בלי לשקר חבר שתמיד חוזר.
כל אחד צריך שיהיה לו חבר.
לא רבע חבר לא חצי.
חבר שלם אחד לפחות.
חבר יותר מאח, יותר מאחות.